

Одлука о судским посматрачима

Користећи сеовлаштењима која су Високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравља намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Обзиром на члан II 2. и члан II 3. (е) Устава Босне и Херцеговине који свим лицима на територији Босне и Херцеговине гарантује људска права и темељне слободе дефинисане Европском конвенцијом о заштити људских права и темељних слобода и пратећим протоколима, укључујући и “право на правично саслушање у ... кривичним стварима, те друга права која се односе на кривични поступак”;

Имајући на уму да је у циљу правичног саслушања, које подразумијева провођење истраге прије главног претреса, неопходно провођење потпуне, благовремене, правичне, ефикасне

и свеобухватне истраге прије самог главног претреса;

Прихватајући значај обавезе да се приликом вођења кривичних поступака мора учинити све да би се осигурало да, у мјери у којој је то могуће, све чињенице буду поуздано и тачно установљене;

Обзиром на значај гарантовања примјене основних принципа кривичног поступка који су на снази у Федерацији Босне и Херцеговине, а који су тренутно дефинисани у Глави I члан 1. до 19. Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине (Службене новине Федерације Босне и Херцеговине, бр. 43/98);

Обзиром на значај гарантовања примјене основних принципа кривичног поступка који су на снази у Републици Српској, а који су тренутно дефинисани у Глави I члан 1. до 21. Закона о кривичном поступку Републике Српске (Службени лист Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, бр. 26/86, 74/87, 57/89, 3/90; Службени гласник Републике Српске бр. 26/93, 14/94, 6/97);

Обзиром на значај гарантовања примјене основних принципа кривичног поступка у Босни и Херцеговини, а који су тренутно дефинисани у Глави I члан 1. до 19. Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине;

У циљу примјене принципа законитости кривичног гоњења у Федерацији Босне и Херцеговине, као што је тренутно прописано у члану 16. поменутог Закона о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине;

У циљу примјене принципа законитости кривичног гоњења у Републици Српској, као што је тренутно прописано у члану 18. поменутог Закона о кривичном поступку Републике Српске;

У циљу примјене демократских стандарда и принципа дефинисаних у Закону о кривичном поступку Босне и Херцеговине, прије свега принципа законитости и једнакости у поступању, дефинисаних у

члановима 2. и 14. поменутог Закона, те прописаних стандарда транспарентности наглашених отвореном природом главног претреса као што је прописано у члану 234. Закона;

Подсјећајући на витални значај који за Федерацију Босне и Херцеговине, Републику Српску и Босну и Херцеговину имају напори чији је циљ да се осигура јачање и поштивање владавине права;

Имајући на уму Коминике Управног одбора Савјета за имплементацију мира (Сарајево 13. јули 2000), у којем се каже да су се Управни одбор и Високи представник између осталог сложили да је за промовисање владавине права потребно улагати сталне напоре од стране међународне заједнице, док је у контексту оснивања Независне комисије за правосуђе споменут наставак праћења и процјене рада судова и тужилаштава у свјетлу окончања мандата ЈСАП-а;

Узимајући у обзир, путем позивања на и информације из одредаба из чланова III 1. (а) и IV 3. Анекса 11 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, у којем су стране потписнице Споразума о међународним полицијским снагама између осталог прихватиле праћење, посматрање и инспекцију правосудних организација и поступака на било којим локацијама и објектима гдје се одвијају правосудне активности;

Имајући на уму постојање и значај обавезе објелодањивања информација, које се између осталог морају придржавати све судије, тужиоци, те службеници министарстава унутрашњих послова, финансија и правде, а у смислу информација које од њих тражи Независна комисија за правосуђе, у складу са Одлуком Високог представника бр. 94/01 (Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 10/01, Службене новине Федерације БиХ бр. 14/01 и Службени гласник Републике Српске бр. 17/01), те Одлуком Високог представника бр. 16/02 (Службени гласник Босне и Херцеговине бр. 10/01, Службене новине Федерације БиХ бр. 40/02 и Службени гласник Републике

Обзиромда је мисија Међународних полицијских снага Уједињених нација окончана 31. децембра 2002. године;

Имајући даље у виду да је за промовисање владавине права и процеса имплементације мира потребно праћење судских поступака у свим фазама на читавој територији Босне и Херцеговине када год то сматрају неопходним особе које је за то овластио Високи представник;

Изводећи закључак да је за овакво праћење судских поступака потребно овластити уредно именована лица која би имале право да врши увид у све судске списе и документе који се односе на предмете који се прате;

Свјестан чињенице да идентитет ових уредно именованих посматрача на суђењима мора бити јасно установљен и познат;

Узимајући у обзир све горе наведено, Високи представник овим доноси слиједећу

ОДЛУКУ

(1) Користећи се овлашћењима која су му дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, Високи представник је закључио да у интересу правосуђа постоји потреба да именује одређени број лица која ће бити овлаштена да прате судске поступке, а којима ће у ту сврху бити издате одговарајуће службене легитимације.

(2) Ови овлаштени посматрачи имају право да без икаквих сметњи или запрека, без обзира на могуће рестриктивне одредбе процесних законских прописа или правила, присуствују и прате судске поступке за које буду заинтересовани, те право да изврше увид у судске списе који се односе на ове наведене поступке.

(3) Судски поступци о којима се овдје ради могу се пратити у било којој фази, без обзира да ли се ради о претпроцесној или

некој другој фази.

(4) Ови посматрачи морају поштовати сва постојећа правила у погледу повјерљивости и евентуалној затворености поступка за јавност.

(5) Ова одлука, коју Високи представник доноси у горе наведеном својству у складу са овлаштењима која су му дата његовим међународним мандатом, не може бити предметом разматрања пред судовима Босне и Херцеговине. Међутим, доношењем ове Одлуке Високи представник не наступа умјесто било којег домаћег законодавног органа.

Ова одлука ступа на снагу одмах, и одмах се објављује у Службеном гласнику Босне и Херцеговине.

Сарајево, 24. јануар 2003.

Педи Ешдаун

Високи представник